

Той пріе монашеский чинъ на млады годины въ Параорийскыя манастиръ (на съверъ отъ Одринъ и при границата на Българія съ Имперіята), и тута усърдно са подвизаваше подъ ржководство то на игумена Феодосія, който бѣше ученикъ на Григорія Синаита, основателъ на реченныя мънастыръ (37). Въ скоро време Феодосій направи Евомія свой помощникъ, но и двамата подиръ малко трѣбаше да оставѣхтъ мънастыря, защото Турци често хванахъ да оплѣняватъ околныятъ мѣста, и отидохъ въ Цариградъ, дѣто Феодосій искаше да са види съ ученика си, тогашниятъ гръцки патріархъ Калиста (1355—1356).

На-скоро тогазъ Феодосій умрѣ въ Ц/градъ, а Евомій останж въ студійскыя мънастыръ, отдѣто послѣ отиде на Св. Гора въ Лаврата Св. Атанасія. Тукъ калугеритѣ отъ завистъ го наклеветихъ на Византійскыя И-ръ, който бѣше дошелъ тогазъ въ Св. Гора, че той ималъ ушъ много пары, пакъ са преструвалъ безсребърникъ. И-рътъ, като искаше да му земие мнимото богатство и неможѣ да сполучи, защото не улови у него нищо, проводи го на заточеніе на о-въ Лемносъ; но той (Іоанъ Налеологъ) послѣ узна клеветата и скоро го върнѣ отъ заточеніето, като го повъка нарочно въ столината за да му са оправи и поиска прощка. Отъ Ц/градъ Евз и-

(37) За този мънастыръ нѣ знаймы отъ кой источникъ г-нъ Каролевъ є черпилъ свѣдѣнія по споредъ намѣреното житіе Феодосія изже въ Трѣноѣ и напечатано отъ Христа Даскалова, преподобный Феодосій є основалъ Келифарскыя мънастыръ, храмъ просвятыя Богородицы, З $\frac{1}{2}$ часа далечь отъ Търново, дѣто и процвѣтавалъ ведно съ другаря сп. Курб Романа, който са поменува съ преподобнаго Феодосія въ грамотата патріарха Калиста.